

SLIKVELDJE

Willem Weitjens

Al enkele jaren maak ik in het zomerhalfjaar met onregelmatige tussenpozen een fietstochtje om het Naardermeer, gemiddeld zo'n 3 à 4 keer in de maand. Toen ik nog werkte ging ik in de avonduren, nu ook overdag.

Het is een tocht die mij veel plezier verschaft. Heb ik weinig tijd dan doe ik er van huis tot huis ca. vijf kwartier over, is er meer tijd beschikbaar dan ben ik vaak meer dan twee uur onderweg.

Ik heb de gewoonte ontwikkeld om tijdens het fietsen de vogelsoorten die ik hoor of zie te tellen en daar later aantekening van te maken. Het is een uitstekende manier om je opmerkingsvermogen aan te scherpen, vooral wat betreft de geluiden. Gemiddeld kom ik aan 35 à 40 vogelsoorten, afhankelijk van het jaargetijde en het weer.

Op 31 juli j.l. besteed ik bij prachtig zonnig weer m'n ijzeren ros voor de gebruikelijke Naardermeertrip. Ik genoot volop. Bij het voormalige brughuisje aan het eind van de Karnemelksloot stopte ik even om naar de daar nestelende Huis- en Boerenzwaluwen (onder de brug) te kijken, met op dat moment zo'n 22 getelde vogelsoorten. Dromerig fietste ik verder in de richting van m'n geliefde slikveldje maar plotseling was ik klaar wakker. Tot m'n grote schrik was dat slikveldje zo goed als verdwenen, letterlijk weg gemaaid.

Het is enkele jaren geleden ontstaan door het daar storten van bagger uit de Karnemelksloot. Eerlijkheidshalve moet ik bekennen dat toen ik dat indertijd zag dacht van, moet dat nou, al die (gif?)troep! Maar goed, er ontstond een veelsoortige begroeiing en met de jaren werd het een interessant stukje natuur waar veel vogels gebruik van maakten, vaak ook als pleisterplaats tijdens de trek. Zo zag ik er al enkele jaren de Kleine Plevier, Tapuiten, Paapjes enz., en dit voorjaar waren er gedurende een aantal dagen ca. 10 à 15 Bosruiters te zien, een voor mij nieuwe vogelsoort.

Helaas is er nu een abrupt einde gekomen aan dit slikveldje. Treurig reed ik verder, geen zin meer om nog vogelsoorten te tellen, m'n gedachten waren bezig met het waarom en wie daar over beslissen. Ik neem aan dat de weidegronden rondom het Naardermeer door Natuurmonumenten verpacht zijn aan boeren, bij het slikveldje staat een bordje van deze vereniging. Je leest en hoort veel over te grote melkproductie en over het teveel aan weidegronden, moet dan zo'n stukje grond van ruw geschat 50x100 meter zo nodig weer in cultuur gebracht worden? Bedenkt er dan niemand van degenen die over zoiets moeten beslissen dat dit een prachtige gelegenheid is om de gepropageerde idealen in de praktijk te brengen? Ontruk dit kleine stukje aan de (gierende) boeren en laat de natuur er z'n gang gaan!

Tijdens m'n verdere fietstocht overdacht ik in grote lijnen de tekst voor dit verhaaltje om daarmee ook wat kopij te kunnen bijdragen voor De Korhaan. Nu ik dit enkele weken later zit te schrijven is m'n opstandigheid gezakt en ga je twifelen of je uitgangspunten wel goed zijn, of je er wel over kunt oordelen en of de beweegredenen van anderen je verhaal zullen logenstraffen. Hopelijk leest iemand van Natuurmonumenten of andere betrokkenen dit stukje en kunnen we via de Korhaan iets horen over het hoe en waarom.

